Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35138
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

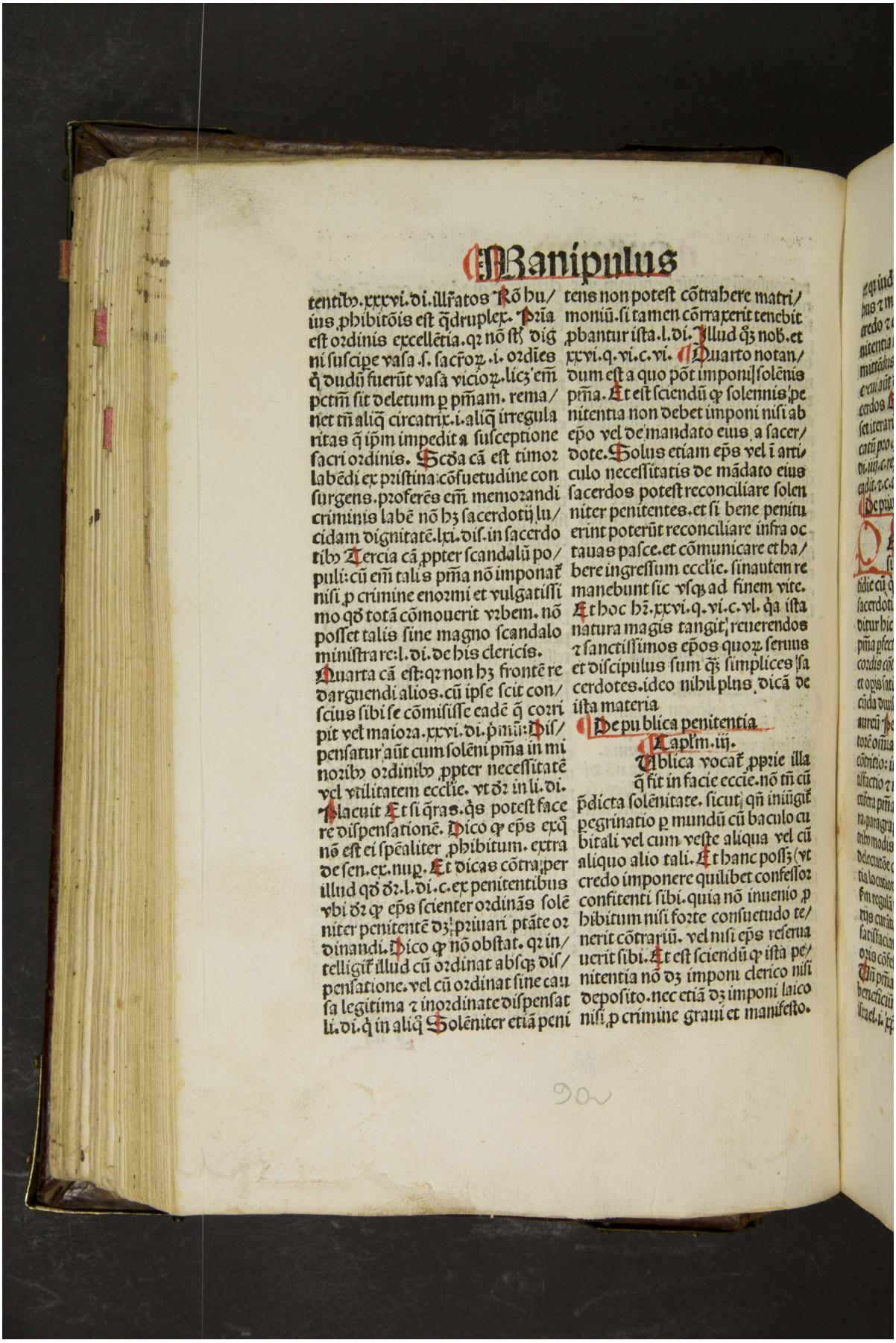

Manipulus

tentiby. xxxvi. di. illfatos. Rō hu/ius phibitōis est q̄drupleꝝ. Prīa est ordinis excellētia. qz nō sīt dig ni suscipe vasa .s. sacroꝝ .i. ordies q̄ dudū fuerūt vasa vicioꝝ. licz' eīm pctm̄ sit deletum p pīam. rema/ net tm̄ aliq̄ circatrix. i. aliq̄ irregula ritas q̄ ipm impedit a susceptione sacri ordinis. Secūda cā est timor labēdi ex pristina cōsuetudine con surgens. proferēs eīm memorandi crīminis labē nō hz sacerdotū lu/ cidam dignitatē. lxi. dis. in sacerdo tibꝫ. Tercia cā ppter scandalū po/ puli: cū eīm talis pīa nō imponat nisi p crimine enormi et vulgatissi mo qō totā cōmouerit vrbem. nō posset talis sine magno scandalo mīnistrare: l. di. de his clericis.

Quarta cā est: qz non hz frontē re darguendi alios. cū ipse scit con/ scius sibi se cōmīsisse eadē q̄ corri pit vel maiora. xxvi. di. pīmū: Dis/ pensatur aūt cum solēni pīa in mi noribꝫ ordinibꝫ ppter necessitatē vel vtilitatem ecclie. vt ōz in li. di. placuit. Et si q̄ras. q̄s potest face re dispensationē. Dico q̄ eps exq̄ nō est ei spēaliter phibitum. extra de sen. ex. nup. Et dicas cōtra: per illud qō ōz. l. di. c. ex penitentibus vbi ōz q̄ eps scienter ordinās solē niter penitentē dz priuari ptāte or dinandi. Dico q̄ nō obstat. qz in/ telligit illud cū ordinat absq̄ dis/ pensatione. vel cū ordinat sine cau sa legitima z inordinate dispensat li. di. q̄ in aliq̄. Soleniter etiā peni tens non potest cōtrahere matri/ moniū. si tamen cōtraxerit tenebit pbantur ista. l. di. Illud q̄z nob. et xxvi. q. vi. c. vi. Quarto notan/ dum est a quo pōt imponi solēnis pīa. Et est sciendū q̄ solennis pe nitentia non debet imponi nisi ab epō vel de mandato eius a sacer/ dote. Solus etiam eps vel ī arti/ culo necessitatis de mādato eius sacerdos potest reconciliare solen niter penitentes. et si bene penitu erint poterūt reconciliare infra oc tauas pasce. et cōmunicare et ha/ bere ingressum ecclie. sinautem re manebunt sic vsq̄ ad finem vite. Et hoc hz. xxvi. q. vi. c. vl. q̄a ista natura magis tangit reuerendos z sanctissimos epos quoꝝ seruus et discipulus sum q̄z simplices sa cerdotes. ideo nihil plus dicā de ista materia

De publica penitentia.

Capīm. iij.

Publica vocat ꝓprie illa q̄ fit in facie ecclie. nō tm̄ cū pdicta solēnitate. sicut q̄n iniūgit pegrinatio p mundū cū baculo ca bitali vel cum veste aliqua vel cū aliquo alio tali. Et hanc posz (vt credo imponere quilibet confessor confitenti sibi. quia nō inuenio p hibitum nisi forte consuetudo te/ nerit cōtrariū. vel nisi eps reserua uerit sibi. Et est sciendū q̄ ista pe/ nitentia nō dz imponi clerico nisi deposito. nec etiā dz imponi laico nisi p crimine graui et manifesto.

90v